



ACADEMIA HISPANOAMERICANA DE DOCTORES

DISCURSO DE INGRESO PRONUNCIADO POR EL

ILMO. DR. D. RODOLF PUIGDOLLERS NOBLOM

EN EL ACTO DE INGRESO COMO ACADÉMICO DE NÚMERO

EN VIC (BARCELONA), EL DÍA 5 DE JUNIO DE 2026

Distingits senyors i senyores, vull agrair, en primer lloc, a l'Acadèmia Hispanoamericana de Doctors la distinció a formar part dels acadèmics de número d'aquesta entitat. Agraeixo igualment a l'Institut de Ciències Religioses, de Vic, del qual soc professor estable, així com a la Facultat de Teologia de Catalunya, de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, de Barcelona, on també imparteixo classes, la vida acadèmica realitzada en aquestes institucions. Agraeixo també a l'orde religiós de l'Escola Pia, al qual pertanyo i en el qual m'ha estat possible aquesta dedicació a l'estudi de la Sagrada Escriptura. Igualment, i no pas, en darrer lloc, agraeixo a tota la meua família l'acompanyament continuu.

Els meus estudis s'han centrat fonamentalment en els escrits del Nou Testament, que juntament amb els escrits de la tradició jueva constitueixen un dels pilars fonamentals de la nostra cultura occidental i de la cultura humana en tot el món. Uns escrits, en grec, que tenen uns dos mil anys d'existència i que, per tant, requereixen una aproximació no tan sols a la llengua d'aquella època, sinó també a la seva forma d'escriure, a les seves estructures sintàctiques, i a la seva mentalitat. Cal, doncs, un doble moviment: una investigació de cara a aprofundir cada vegada més en el sentit dels textos, tenint en compte els diversos mètodes d'aproximació i, al mateix temps, una activitat docent d'introducció de les persones interessades, per poder-se apropiat amb seriositat a aquests escrits. Es tracta d'uns textos que per a molts suposen un element fonamental en la vivència de la seva fe i de la seva



espiritualitat, però que al mateix temps són bàsics per entendre els fonaments de la nostra cultura.

Deia Jeroni d'Estradó, el gran traductor de la Sagrada Escriptura al llatí del segle V, que desconèixer aquests escrits era desconèixer la figura de Jesús de Natzaret. Però aquests textos no poden ser traduïts sense més a la nostra llengua actual, si no es té en compte la distància cronològica, lingüística i cultural. Això suposa un camí d'investigació mai esgotat, que ofereix contínuament noves llums i noves perspectives. Això demana una disciplina de revisió i de purificació de concepcions considerades adquirides o transmeses pels segles anteriors, però que ofereixen de tant en tant novetats inesperades, canvis de perspectiva i sorpreses de lectura.

Hi ha, moltes vegades, en la nostra cultura, la tendència a apropar-se a la figura de Jesús de Natzaret per mitjà d'una metodologia únicament històrica, com si en aquesta metodologia es trobés la veritat sense cap tipus d'influència. Però això és oblidar que en el nostre apropament a la figura de Jesús de Natzaret, a part d'alguns escrits que ens parlen dels seus seguidors, tan sols tenim els escrits dels propis creients en ell i de les comunitats que van formar, en la vivència de la seva fe. Són aquests escrits els qui demanen una aproximació acadèmica, tenint en compte la gran diversitat de metodologies.

La crítica textual d'aquests escrits és un element bàsic en aquesta aproximació, ja que d'ella depèn la lectura i interpretació dels textos tenint en compte la seva cronologia i la mentalitat de la seva època. Encara que aquest sigui un estudi molt limitat, no per això deixa de ser important, ja que es tracta de l'aproximació a la figura d'aquell que ha marcat profundament la nostra cultura. Això, deixant de banda la fe religiosa de cadascú.

Val la pena escoltar amb humilitat allò que aquests estudis ens aporten, ja que com moltes vegades passa, és més fàcil aprendre sobre un tema desconegut, que no pas haver de lluitar



contra els coneixements anteriorment adquirits, però necessitats d'una revisió. La investigació acadèmica és sempre una aventura, que demana una gran humilitat i una gran flexibilitat, per poder estar obert al canvi de perspectives i a la il·luminació de noves dades. És per això que, en una dimensió acadèmica tan ampla com la que tots vostès representen, la senzilla aportació de la crítica textual i de l'exegesi d'uns textos tan antics vol ser una simple gota d'aigua en aquest mar de la saviesa humana, sigui per endolcir el seu sabor o per afegir-li una mica més de sal.

Reitero, per acabar, tot el meu agraïment a l'Acadèmia Hispanoamericana de Doctors la distinció amb què m'honoren, i a tots vostès, la seva presència i atenció.